

תת"ע 988/03/24 - מדינת ישראל נגד איחוד הצלה ישראל (ע"ר)

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 988-03-24 מדינת ישראל נ' איחוד הצלה ישראל (ע"ר)
תיק חיצוני: 90525864352

לפני מאשימה נגד נאשמים	כבוד השופטת סיגל דבורי	מדינת ישראל
		איחוד הצלה ישראל (ע"ר)

החלטה

1. לפניי בקשה מיום 08.04.24 לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקשת ביום 24.03.24 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונה כדין.
2. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה כשהאור ברמזור אדום, לאחר 5 שניות ויותר, בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.
3. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקשת זומן לדין באמצעות מסירה "לידי הנמען הרשום".
4. המבקשת הינה עמותה רשומה המספקת שירות טיפול והיסע רפואי במצבי חירום. נטען, בצירוף אסמכתאות, כי במועד ובשעה הנקובים בכתב האישום אכן נסע רכב מטעם המבקשת נהוג על ידי חובש כונן לרפואת חירום, בנסיעה דחופה שעניינה פינוי של אדם לבית חולים נוכח חשד לאירוע מוחי. משכך, נטען, עומד האישום דן בגדר החריג לחוק המאפשר לרכב חירום לנוע מבלי שהדבר ייחשב ביצוע עבירה.
5. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל. לתגובתה צורף מסמך ממפנ"א מיום 16.03.2023 שניתן, כך אני מבינה מתוכנו (שכן הבקשה המקורית אינה מונחת בפניי), במענה לבקשת המבקשת לביטול הדו"ח. הבקשה לביטול הדו"ח סורבה מן הטעם כי לא היו נקובים בה שעת התחלה ושעת סיום האירוע. מכאן - שהוגשה הבקשה שבפניי.

דין והכרעה

6. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

7. לעניין אי התייצבות לדין - הרי שאין בעמדת המבקשת כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיה כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסרוק לנט המשפט לפיו הזימון נמסר "לידי הנמען הרשום". האישור מולא כנדרש לרבות ציון שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) **עבד אלגני נ' מדינת ישראל** (26.12.22)).

8. בבקשה נטען כי תשובת מפנ"א הנ"ל (מיום 16.03.2023) הגיעה למבקשת לאחר מועד המשפט (24.03.2023). יש לדחות את הטענה שלא נתמכה באסמכתאות גם מאחר ובית המשפט אינו כפוף לעמדות או למועדי השבת פניות ממפנ"א וממילא אין למבקשת כל יסוד להניח כי המתנה לתגובת מפנ"א מצדיקה אי התייצבות לדין.

9. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם').

הטענה כי מדובר בנסיעת חירום נתמכת באסמכתאות כנדרש, המתייחסות למועד ושעת נסיעת החירום, התואמים את עובדות האישום.

10. מתוקף תקנה 94 (2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961, נוהג ברכב ביטחון (ובכלל זה אמבולנס) רשאי בשעת מילוי תפקידו שלא לציית לרמזור, במקרה זה, "אולם לא יעשה כן אלא במידה הדרושה למילוי התפקיד המוטל עליו- ותוך נקיטת אמצעי זהירות על מנת למנוע סיכון או פגיעה בעוברי דרך או ברכוש".

11. משהוכח בפניי כי הנסיעה דן בוצעה לשם מילוי התפקיד - הבאת אדם בדחיפות בית חולים לקבלת טיפול רפואי - חוסה המקרה תחת הוראת תקנה 94 (2) הנ"ל ומשכך היה ראוי, כפי שנעשה השכם וערב במקרים אחרים בהם מדובר בנסיעת חירום, לבטל את הדו"ח. דא עקא כי מפנ"א לא שלחו למבקשת מכתב בקשה להשלמת פרטים (שעות האירוע) אלא דחו את בקשתה על הסף ומכאן שדרכה של המבקשת לבית המשפט הייתה טבעית.

12. פשיטא כי יש לבטל את פסק הדין ואולם אני רואה לנכון לחייב את המבקשת בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה בסך 500 ₪ בשל אי התיצבות לדין ובזבוז זמן שיפוטי יקר (וראה לענין זה עפ"ת (חי') 31943-01-24 בסט קאר חברה לשירותי רכב בע"מ נ' מדינת ישראל (28.02.24) וכן עפ"ת (חי') 26877-12-23 דומיקאר נ' מדינת ישראל ואח' (4.2.24).

13. אשר על כן מורה על ביטול פסק הדין מיום 24.03.24. הוצאות לטובת אוצר המדינה בסך של 500 ₪ ישולמו עד יום 10.08.24. נקבע להקראה בפניי ליום 08.01.25 בשעה 08:30. עד המועד הנדחה ימצו הצדדים הידברות ביניהם וככל שתמצא המאשימה לנכון להודיע על חזרה מאישום תוגש הודעה מתאימה עובר למועד הדיון הנקוב.

14. ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"ד, 12 מאי 2024, בהעדר הצדדים.